Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

iudeos. & exploribus paucioribus. flebant omnis autem. & plan
gebant illam. Nunquid possunt inquit filii sponsi lugere.
quamdiu cum illis est sponsus venient autem dies cum auferetur ab eis
sponsus. & tunc ieunabunt. Ignatius synagoga. quia sponsi letitiam
quam uiuere posset amisit. quasi iam plangentes mortua ia
cens nec hoc quidem ipsum intellegunt quare plangatur. at ille
dixit. Nolite flere. nondum mortua est. dormit. Hominibus mor
tua erat quia suscitare nequeant. dum dormiebat in cuiusdam di
tione & anima recepta uiuebat. & caro resuscitanda quie
scebat. Vnde mos xpianorum optinuit. ut mortui quasi resur
recturi esse non dubitant dormientes uocent. sicut apls. nolu
mus uos inquit ignorare fratres de dormientibus ut non contiste
mini. sicut & ceteri qui spem non habent. Sed & in parte allegorice
cum anima quae peccauerit ipsa moriatur. tamen ea quae resuscita
ri a domino meruerit nobis quidem mortua fuisse est. et ob dormis
se dici potest. Et deridebant eum. scientes quia mortua esset.
Q uia uerbum resuscitantis deridere quae crede malebant. me
rito foras excludunt indignum. quia miraculum resurgentis
uident. Ipse autem tenens manum eius. clamauit dicens. Puella
surge. In marco scriptum est; autem illum. tabitha cumi. quod est inter
pretatum puella tibi dico surge. Et continuo surrexit. Vbi diligens lector inquirat. quare uerax euangelista dictum saluatoris
exponens interposuerit de suo. tibi dico. cum in syro sermone
quod posuit non plus sit dictum. quam puella surge tenens quoque pu
manum.